

प्रार्णोतीत्यादि । हे महाराज त्वया विना शोकोमम चित्तं १८ सर्गः
प्रार्णोति आक्कादयति स त्वं अवष्टम्भः संशान्द्यतीव अपगच्छतीव मां ज०म०
व्यजतीत्यर्थः दुःखञ्च कर्तुं आलोकं प्रज्ञानं प्रमार्ष्टि अपनयति
अतस्त्वया विना ऊर्जं बलं मुञ्चामि अलसोभवामीत्यर्थः ॥ २८ ॥

प्रार्णोतीत्यादि । हे महाराज शोकोमे मम चित्तं प्रार्णोति भ०
वोर्णोः पिङ्गसेणुरिति पक्षे णुः प्रार्णोतीति पाठे गुणाभावपक्षे
रपिङ्गस्युतइति त्रिः स त्वं शान्द्यतीव शान्तमिव दुःखं कर्तुं
आलोकमालोचनं प्रमार्ष्टि निबोधयति मृजोऽकण्डिति त्रिः
ऊर्जं ऊर्जस्वलत्वं मुञ्चामि मुच्यशपजौमोक्षे नुण् न त्वया
विनेति सर्वत्र योज्यं ॥ २८ ॥

के न संविद्रते नान्यस्त्वत्तोबान्धववत्सलः । विरौमि
शून्ये प्रार्णोमि कथं मन्युसमुद्भवं ॥ २९ ॥

केनेत्यादि । त्वत्तोऽन्योबान्धववत्सलोनेति के न संविद्रते न ज०म०
जानते समोगमिति तद्ध् वेत्तेर्विभाषेति लुट् बन्धुरेव बान्धवः
प्रज्ञादित्वादण् अतोऽहं शून्ये बन्धुविरहिते विरौमि फूत्करोमि
कथं केन प्रकारेण मन्युसमुद्भवं शोकोत्पादं प्रार्णोमि आक्का
दयामि ॥ २९ ॥

केनेत्यादि । त्वत्तोऽन्योबान्धवेषु वत्सलः स्नेहवान् नास्ति इति भ०
के जनान् जानन्ति समोगमृच्छेत्यादिना वेत्तेर्म मान्तोरम्